

Stanisław Kołodziejcki, Bożena Reyman-Urbańska, Teresa Radwańska

Kraków. Kościół św. Marcina. Wykop X

Informator Archeologiczny : badania 11, 230

1977

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Finansowało Muzeum Archeologiczne w Krakowie.
Drugi sezon badań. Okres średniowieczny i nowożytny.

W trakcie prac instalacyjnych kontrolowano wykopy usytuowane wzdłuż ulicy. Wykop VIII przebiegał od ul. Asnyka do ul. Krowoderskiej, a wykop IX od ul. Zacisze do ul. Pawiej.

Przebadano 6 odcinków w wykopie VIII i 3 odcinki w wykopie IX. W 8 punktach uchwycono całec w postaci żółtego piasku. W wykopie IX całec wystąpił w jednym punkcie, już na głębokości 60 cm poniżej obecnego chodnika. Warstwy nad całcem miały tu charakter przemieszany i zawierały wyłącznie nowożytny materiał zabytkowy.

W wykopie VIII całec zalegał między 158 a 186 cm poniżej powierzchni chodnika. Na uwagę zasługuje tu bruk uchwycony w 4 punktach na głębokości 148 cm, utworzony z małych wapiennych kamieni. Zalegająca nad nim warstwa kulturowa, o miąższości 30-38 cm, zawierała średniowieczne ułamki naczyń.

Wymienione badania stanowią kolejny przyczynek do studiów nad odtworzeniem pierwotnej topografii tej części Krakowa objętej późniejszym osadnictwem.

KRAKÓW
Kościół św. Marcina
Wykop X

Muzeum Archeologiczne
w Krakowie

Badania prowadzili mgr Stanisław Kołodziejcki /autor sprawozdania/ i Bożena Reyman-Urbańska pod kierownictwem mgr Teresy Radwańskiej. Finansowało Muzeum Archeologiczne w Krakowie. Trzeci sezon badań. Okres średniowieczny.

Podczas ziemnych prac instalacyjnych między kościołem św. Marcina a ul. Grodzką odsłonięto mur o przebiegu północ-południe. Wystąpił on pod obecnym ogrodzeniem i został wykorzystany jako jego podstawa. Przebieg muru nie jest całkowicie zgodny z ciągiem ogrodzenia. Po stronie zachodniej ogrodzenia w odległości 130 cm od jego lica na głębokości 40 cm odsłonięto fragmentarycznie zachowane lico omawianego muru. Tworzyła je jedna warstwa regularnych kostek wapiennych o wymiarach 25x25x10 cm, poniżej zalegał fundament z łamanego kamienia wapiennego. Mur odsłonięto do głębokości 120 cm poniżej obecnej powierzchni chodnika - stopy nie uchwycono.

Nie natrafiono na materiał zabytkowy przydatny do ściślejszego datowania. Jedynie wzmianki historyczne wskazują, iż odkryty fragment muru mógł stanowić w średniowieczu część frontowej ściany gotyckiego kościoła, przesuniętego następnie ku wschodowi i przebudowanego w stylu barokowym.